

De grote razzia van Warmenhuizen, 17 mei 1944.

Rein Posthuma (20 december 1916 – 13 augustus 2011),
arts en verzetsman

Rein Posthuma is in 1919 met zijn ouders vanuit Friesland naar Warmenhuizen gekomen. Zijn moeder was onderwijzeres aan de Openbare Lagere School, zijn vader (overleden in 1932) had een tuindersbedrijf. Zij waren pacifistisch-socialistisch. Na de HBS in Alkmaar ging Rein in 1934 naar Amsterdam om een artsenstudie te volgen. In 1942 heeft hij die studie afgerond, en werd assistent-arts bij Gijs van Hesteren, huisarts in Warmenhuizen. Hij is in 1945 getrouwd met Trijnke Mink.

In 1943 werd de Plaatselijke Vereniging voor hulp aan Onderduikers en Knokploeg Warmenhuizen opgericht. Rein Posthuma was hiervan het hoofd. In Tuitjenhorn was dat Pieter Borst. De twee verenigingen werkten nauw samen. Doel was: onderduikhulp verstrekken en gewapend verzet.

In januari 1944 werden in het kader van de Arbeitseinsatz mannen opgeroepen om o.a. graafwerkzaamheden te verrichten aan de Atlantikwal. Burgemeester Nolet weigerde inwoners aan te wijzen en moest onderduiken. In zijn plaats werd de NSB-er Chris Roos burgemeester van Warmenhuizen (en Harenkarspel).

Om te verhinderen dat deze burgemeester het bevolkingsregister kon raadplegen om alsnog mannen aan te wijzen voor deze werkzaamheden is op 13 april 1944 het bevolkingsregister ontvreemd en verborgen. De gemeenteambtenaren Nico Bes en Gerard Wester hebben het register verstopt in de bezemkast van het gemeente huis en zijn daarna ondergedoken. Rein Posthuma en Jan Sinnige hebben het daar 's nachts opgehaald en zijn ermee naar het schuitje van Klaas Mink gegaan dat bij de veiling op hen lag te wachten. Samen met Klaas Mink (zwager van Rein Posthuma) hebben zij het bevolkingsregister in een sloot in het Geestemerambacht verstopt.

In reactie daarop volgde de grote razzia van Warmenhuizen, in de nacht van 16-17 mei 1944. Heel Warmenhuizen werd omsingeld, van de 40 tot 50 onderduikers die er toen zaten zag niemand kans op tijd de polder in te vluchten, wel hebben veel zich kunnen verbergen in bestaande schuilplaatsen.

De mensen die opgepakt werden zijn naar het Patronaat gebracht, waar zij zich moesten opstellen in een rij om hun papieren te laten controleren. Dit gebeurde onder leiding van Ortscommandant Schauzs uit Alkmaar. Zij passeerden dan een rij mensen die al wel gecontroleerd was, veel onderduikers konden van de rij veranderen als de Duitsers even niet goed opletten. Na controle werden zij naar de boerderij van A. Ruyter in de Fabrieksstraat gebracht, waar zij het einde van de razzia moesten afwachten.

Het patronaat

De boerderij van Ruyter

Orts-commandant Schauzs

Piet Kleibroek en zijn onderduikers de familie Drukker (Abraham Drukker, zijn vrouw Juliette Cohen en dochter Marjan) zijn afgevoerd en niet meer teruggekomen (zie pagina 40-45: Familie Kleibroek).

Waarschijnlijk heeft zwarthandelaar Scherpenzeel de Sicherheitsdienst ingelicht, burgemeester Roos heeft meegewerkt aan de organisatie van de razzia. Scherpenzeel is in de herfst van 1944 opgepakt door het plaatselijk verzet en is nadat hem morfine is verstrekt omgebracht door 2 schoten.